

עין משפט
ג' ר' זבדא

מג:

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מסורת הש"ס

קב מ"י פ"ג מהל' גולה וכו'...
מנה ע"פ עג טו"ש ח"מ
קב ב' מ"י ט"ז ה"ל ג'
וע"ז כהנא וכו'...
מנה ע"פ ט"ז טו"ש ח"מ
ג' ט"ז ט"ז טו"ש ח"מ
קב ג' מ"י ט"ז טו"ש ח"מ
ט"ז ט"ז טו"ש ח"מ
קב ד' מ"י פ"ג ט"ז טו"ש ח"מ
ט"ז ט"ז טו"ש ח"מ
קב ה' מ"י ט"ז טו"ש ח"מ
ט"ז ט"ז טו"ש ח"מ
קב ו' מ"י ט"ז טו"ש ח"מ
ט"ז ט"ז טו"ש ח"מ
קב ז' מ"י ט"ז טו"ש ח"מ
ט"ז ט"ז טו"ש ח"מ
קב ח' מ"י ט"ז טו"ש ח"מ
ט"ז ט"ז טו"ש ח"מ
קב ט' מ"י ט"ז טו"ש ח"מ
ט"ז ט"ז טו"ש ח"מ
קב י' מ"י ט"ז טו"ש ח"מ
ט"ז ט"ז טו"ש ח"מ

ליבא רבה דאמר בב"ש. וז"ל לוקי פלוגמיהו כחמירא כחמירא
ורבה כבי"ה וז"ל דא"כ לא הוה פליגי בית שמאי:
בית שמאי סברי שלוחות די אינה צריכה חסרון. וז"ל ח"כ
מרי בני הך דהכא וקיסא דהמוטז לשלוח די למה לי וז"ל
דקיסא אשמועי' דנ"ש אפילו דבור
כלל משיכה חייב והך דהכא
אשמועינן לנבי"ה לריבה חסרון:
אלא הא דאמר רבא שוא"ל ש"א
מדעת גזילן הוי' אומר ר"מ
דגרסינן כלל הני רבא דהך דשוא"ל
ע"כ רבא הוי דקאמר בתר רבה וכו'
יוסף בהמוכר הספינה (כ"ב דף פ"א.)
ומהאי רבא כולהו נמי רבא דאי' לאו
הכי לא פריך מידי דמלי לאוקומה
פלוגמיה כחמירא פלוגמיה דלעיל:
משלם אותה ואת גזויה ואת
ולדותיה דברי ר"ם רבי
היה אומר גזילה חוזרת בעיניה.
וז"ל הא דתנן פסקא הגזול קמא
(כ"ג דף ק:) הנותן דברי רבי יודה ר"מ אומר
לו אלוס וזכעו שמור אס השנה ימר
על הגולה נותן לו היליאה ואס
הגולה ימירה על השנה נותן לו
השנה דברי רבי יודה ר"מ אומר
אין נותן לו אלא דמי זמרו בלנד
אלמא סברתא הפסוק ומיך ר"מ
דהכא גבי גזילה סבר ר"מ שני
אינו קונה משום דקנסא קניס בנזיל
אלל בללכעו לו אלוס זכעו לא קניס
והכי אמא בהגזול ור' יהודה דסבר
דהמאן לקנות קונה היינו משום
שחור אין מתחין לקנותו בך:
ר"ע אומר בשעת התביעה. תימה
מאי קסבר אי קסבר שני קונה
למה ישלם השנה כשעת התביעה
הלא בשעת גזויה קנאה ואס הגזילה
חל או הגזויה ונמייקרה לא ישלם
אלא כמו ששהי רחל בשעת גזויה ואי
קסבר שני אינו קונה ח"כ כגזויה
אחר התביעה נמי יחל הכל לנגזל
דמאי קנה ועוד דקאמר ומודה ר"ע
במקום שיש עדים בשעת שליחות
די שישלם כלותה שעה במאי קנה
והלא אמאי אפילו שניו ליכא וגם
כי יזונה שניו לא יקנה ועוד למאן
מודה הלא בין לניש בין לביה לא
קנאה בשעת שליחות די עד שעת
שניו ועוד דשוא"ל ור' יוחנן פסקו
כ"ע בשעתין ובהגזול קמא (כ"ג דף
דף זד:) אית להו דשינוי קונה לכך
נראה לנ"ש דלמרי ילקה בחסר ומר
מייירי אף ביוקרא חולא דאס הוקרה
משלם כשעת הגולה מן העולם ואס
החלה משלם כשעת הגולה וכו"ה לא
פליגי נמי כהא והיינו כרבה אלל ג"ש
מייירי נמי כשינוי דקאמר דיקא נמי
מדלא קתני כול ביוקרא וכהא פליגי
ג"ה דשינוי קונה ור"ע פליג אזול
ויוקר דלמר משלם כשעת התביעה
בין חול ובין הוקר:

מוקף רש"י

שליחות די. שפייט
הכבוד עליו אפילו חסרה.
במכתיב ומה לו שפיר או
במכתיב ומה טעמה פ"ה ה"ה
כן נראה לא שאלו ה"ה
בן דמשפט על שנה
נתיב טוב במשפט.
וכתיבתה. צריכה חסרון.
לא הוה שליחות די להעמידה
בכחיה אלל אס כן פסקה
לעיל (ל"ג טו"ש ח"מ). שטלטה
להביא נתיב גזולות.
לעיל עליה דרך כול
לעיל נתיב מן גזילה
ואפילו הכי הוה גזילה
למקס כרתייהו עד ערערי
הנה דקפסר שוא"ל ש"א
מדעת בעלס גזילן הוה
(ג' דף פ"א.) משלם אותה
ואת גזויה ואת
ולדותיה. כל מה שעת
ממנה ומה שפסקה (כ"ג דף
זד.) גזילה חוזרת
בעיניה. מנה ש"א כשני
קניסת חזרתה וכו' משלם
דמי גזויה וכו' כמי שיש
בשעת הגזילה ולא שנה
הנה שפסקה אלל ואל
שנה הוה דלא קניס ר'
יהודה. אלל דמי ששעת
הגזילה משלם. לילכל למאן
דלמר כל הגזילה נזיל
משעת הגזילה ישלמו וכו'.

רבינו הגאון

אלא פשיטא טעמא דבית
הלל כשעת הגזאה מבית
בעלים היא ויהי מבית
גזולה ויהי שיהוה שיהוה
שעה זו ושבשה ששאה
שהוה בכות הילכתיה הלל
ובת שמאי כ"ש סברי ר'
משלם כ"ש השאה וכו'ה
סברי (ומשלם) כשעת
גזולה והוא וכו' וזאת ליכא
רבה דאמר פסלס (ר')
כ"ש דהא בית הלל הוה
חורא קאמרי. וסריק את
בית הלל. כלב"ה אב
ששאה היתה שיהוה יוהר
סמה שהיהוה שיהוה כשעת
גזולה וכו' הכל ר' כי
השאה משלם כשעת דרי
שפייטו לטעמיה כי פליגי
בחסר כגון שהיהוה שיהוה
עג ששלה דרי פסקוין של
חבירו ר' ובשני שיהוה זח
בית שמאי סברי שליחות
די אינה צריכה חסרון
ומשנה דשלה בה די
אמריה בה. וכו'ה סברי
שליחות די צריכה חסרון
וכי' (נ"ד) חסרה
ברשותה דמריה קאי
וכינהוה דתברא או שיהוה
וחסיה בהיהוה ששאה
מתייבס עולה והיהוה ששאה
זחא הוא דשויא. ונאל
רבה דאמר שליחות די
אינה צריכה חסרון כ"ש
זחא. ואוקימנא לכתני'
לוקית ב"ש וכו'ה בשבחה
גזילה ב"ש סברי דגזלו וכו'ה

אלא פשיטא טעמא דבית
הלל כשעת הגזאה מבית
בעלים היא ויהי מבית
גזולה ויהי שיהוה שיהוה
שעה זו ושבשה ששאה
שהוה בכות הילכתיה הלל
ובת שמאי כ"ש סברי ר'
משלם כ"ש השאה וכו'ה
סברי (ומשלם) כשעת
גזולה והוא וכו' וזאת ליכא
רבה דאמר פסלס (ר')
כ"ש דהא בית הלל הוה
חורא קאמרי. וסריק את
בית הלל. כלב"ה אב
ששאה היתה שיהוה יוהר
סמה שהיהוה שיהוה כשעת
גזולה וכו' הכל ר' כי
השאה משלם כשעת דרי
שפייטו לטעמיה כי פליגי
בחסר כגון שהיהוה שיהוה
עג ששלה דרי פסקוין של
חבירו ר' ובשני שיהוה זח
בית שמאי סברי שליחות
די אינה צריכה חסרון
ומשנה דשלה בה די
אמריה בה. וכו'ה סברי
שליחות די צריכה חסרון
וכי' (נ"ד) חסרה
ברשותה דמריה קאי
וכינהוה דתברא או שיהוה
וחסיה בהיהוה ששאה
מתייבס עולה והיהוה ששאה
זחא הוא דשויא. ונאל
רבה דאמר שליחות די
אינה צריכה חסרון כ"ש
זחא. ואוקימנא לכתני'
לוקית ב"ש וכו'ה בשבחה
גזילה ב"ש סברי דגזלו וכו'ה

החושב אשמועי' די. ר' עמטסה
הוי דבור דלילוף מעל
כל דבר וכן מחשבת פגול נמי הוי
דבור ולא כלל כמנחה בפרק ג' דבזמים (דף ג') וצפ"ק דמנחות
(דף ג') וצפ"ק תמיד נשחט (פסחים דף טג.) וצפ"ק הנזקין (ש"ס)
דף ג' וצפ"ק תמיד נשחט (פסחים דף טג.) וצפ"ק הנזקין (ש"ס)
דף ג' וצפ"ק תמיד נשחט (פסחים דף טג.) וצפ"ק הנזקין (ש"ס)

אלא פשיטא טעמא דבית הלל כשעת הגזאה מבית
בעלים היא ויהי מבית גזולה ויהי שיהוה שיהוה
שעה זו ושבשה ששאה שהוה בכות הילכתיה הלל
ובת שמאי כ"ש סברי ר' משלם כ"ש השאה וכו'ה
סברי (ומשלם) כשעת גזולה והוא וכו' וזאת ליכא
רבה דאמר פסלס (ר') כ"ש דהא בית הלל הוה
חורא קאמרי. וסריק את בית הלל. כלב"ה אב
ששאה היתה שיהוה יוהר סמה שהיהוה שיהוה
כשעת גזולה וכו' הכל ר' כי השאה משלם
כשעת דרי שפייטו לטעמיה כי פליגי בחסר
כגון שהיהוה שיהוה עג ששלה דרי פסקוין
של חבירו ר' ובשני שיהוה זח בית שמאי סברי
שליחות די אינה צריכה חסרון ומשנה דשלה
בה די אמריה בה. וכו'ה סברי שליחות די צריכה
חסרון וכי' (נ"ד) חסרה ברשותה דמריה קאי
וכינהוה דתברא או שיהוה וחסיה בהיהוה ששאה
מתייבס עולה והיהוה ששאה זחא הוא דשויא.
ונאל רבה דאמר שליחות די אינה צריכה חסרון
כ"ש זחא. ואוקימנא לכתני' לוקית ב"ש וכו'ה
בשבחה גזילה ב"ש סברי דגזלו וכו'ה

אלא פשיטא טעמא דבית הלל כשעת הגזאה מבית
בעלים היא ויהי מבית גזולה ויהי שיהוה שיהוה
שעה זו ושבשה ששאה שהוה בכות הילכתיה הלל
ובת שמאי כ"ש סברי ר' משלם כ"ש השאה וכו'ה
סברי (ומשלם) כשעת גזולה והוא וכו' וזאת ליכא
רבה דאמר פסלס (ר') כ"ש דהא בית הלל הוה
חורא קאמרי. וסריק את בית הלל. כלב"ה אב
ששאה היתה שיהוה יוהר סמה שהיהוה שיהוה
כשעת גזולה וכו' הכל ר' כי השאה משלם
כשעת דרי שפייטו לטעמיה כי פליגי בחסר
כגון שהיהוה שיהוה עג ששלה דרי פסקוין
של חבירו ר' ובשני שיהוה זח בית שמאי סברי
שליחות די אינה צריכה חסרון ומשנה דשלה
בה די אמריה בה. וכו'ה סברי שליחות די צריכה
חסרון וכי' (נ"ד) חסרה ברשותה דמריה קאי
וכינהוה דתברא או שיהוה וחסיה בהיהוה ששאה
מתייבס עולה והיהוה ששאה זחא הוא דשויא.
ונאל רבה דאמר שליחות די אינה צריכה חסרון
כ"ש זחא. ואוקימנא לכתני' לוקית ב"ש וכו'ה
בשבחה גזילה ב"ש סברי דגזלו וכו'ה

הכניס. מלתא כגאפי
זמן: אינו משלם אלל רביעיה. דשליחות די אינו מתחייב
כאונסיה מהיום והלאה אס נאנס חייב בנאחיות: פטה אס
נפשה היא: ונשכרה. ללמר
דשליחות די אינו מתחייב
כאונסיה מהיום והלאה אס נאנס חייב בנאחיות: פטה אס
נפשה היא: ונשכרה. ללמר
דשליחות די אינו מתחייב
כאונסיה מהיום והלאה אס נאנס חייב בנאחיות: פטה אס
נפשה היא: ונשכרה. ללמר

אלא פשיטא טעמא דבית הלל כשעת הגזאה מבית
בעלים היא ויהי מבית גזולה ויהי שיהוה שיהוה
שעה זו ושבשה ששאה שהוה בכות הילכתיה הלל
ובת שמאי כ"ש סברי ר' משלם כ"ש השאה וכו'ה
סברי (ומשלם) כשעת גזולה והוא וכו' וזאת ליכא
רבה דאמר פסלס (ר') כ"ש דהא בית הלל הוה
חורא קאמרי. וסריק את בית הלל. כלב"ה אב
ששאה היתה שיהוה יוהר סמה שהיהוה שיהוה
כשעת גזולה וכו' הכל ר' כי השאה משלם
כשעת דרי שפייטו לטעמיה כי פליגי בחסר
כגון שהיהוה שיהוה עג ששלה דרי פסקוין
של חבירו ר' ובשני שיהוה זח בית שמאי סברי
שליחות די אינה צריכה חסרון ומשנה דשלה
בה די אמריה בה. וכו'ה סברי שליחות די צריכה
חסרון וכי' (נ"ד) חסרה ברשותה דמריה קאי
וכינהוה דתברא או שיהוה וחסיה בהיהוה ששאה
מתייבס עולה והיהוה ששאה זחא הוא דשויא.
ונאל רבה דאמר שליחות די אינה צריכה חסרון
כ"ש זחא. ואוקימנא לכתני' לוקית ב"ש וכו'ה
בשבחה גזילה ב"ש סברי דגזלו וכו'ה

אלא פשיטא טעמא דבית הלל כשעת הגזאה מבית
בעלים היא ויהי מבית גזולה ויהי שיהוה שיהוה
שעה זו ושבשה ששאה שהוה בכות הילכתיה הלל
ובת שמאי כ"ש סברי ר' משלם כ"ש השאה וכו'ה
סברי (ומשלם) כשעת גזולה והוא וכו' וזאת ליכא
רבה דאמר פסלס (ר') כ"ש דהא בית הלל הוה
חורא קאמרי. וסריק את בית הלל. כלב"ה אב
ששאה היתה שיהוה יוהר סמה שהיהוה שיהוה
כשעת גזולה וכו' הכל ר' כי השאה משלם
כשעת דרי שפייטו לטעמיה כי פליגי בחסר
כגון שהיהוה שיהוה עג ששלה דרי פסקוין
של חבירו ר' ובשני שיהוה זח בית שמאי סברי
שליחות די אינה צריכה חסרון ומשנה דשלה
בה די אמריה בה. וכו'ה סברי שליחות די צריכה
חסרון וכי' (נ"ד) חסרה ברשותה דמריה קאי
וכינהוה דתברא או שיהוה וחסיה בהיהוה ששאה
מתייבס עולה והיהוה ששאה זחא הוא דשויא.
ונאל רבה דאמר שליחות די אינה צריכה חסרון
כ"ש זחא. ואוקימנא לכתני' לוקית ב"ש וכו'ה
בשבחה גזילה ב"ש סברי דגזלו וכו'ה

6) כהא דלמר כפ"ק וז"ל ומודה ר"ע במקום שיש פנים בין פנים פנים וכו'.

